

UDENRIGSMINISTERIET

Den 21. marts 1977.

Til brug for finansministeriets behandling følger nedenfor mine bemærkninger til Fremskridtspartiets ændringsforslag til finanslovsforslaget 1977-78, § 10:

I. Forslagene falder i to hovedgrupper — een, der er udtryk for principielle synspunkter vedrørende en udenrigstjenestes opgaver, og en anden af mere teknisk-organisatorisk art.

1. Til den første gruppe henregner jeg forslagene om at *ophøre med at yde eksport-erhvervene bistand* og om meget væsentligt at *nedskære Danmarks bistand til udviklingslandene*. Formentlig er også ændringsforslaget om *bortfald af bistand til nødstedte danske* i udlandet udtryk for en principiel holdning til spørgsmålet om som nu i et vist omfang at lade det sociale sikkerhedsnet udstrække sig til danske under midlertidigt ophold i udlandet.

Forslaget om at ophøre med enhver statslig bistand til eksporterhvervenes arbejde i udlandet støder ikke på traktatmæssige eller lignende hindringer og vil altså for så vidt kunne gennemføres, dersom et flertal accepterer den nedgang i eksporten, der utvivlsomt vil følge deraf. Netop under den nuværende økonomiske krise trækker det danske erhvervsliv i stedse stigende grad på ambassaderne i deres bestræbelser på at finde afsætning for danske varer. Af udenrigsministeriets løbende undersøgelse af ambassadernes virksomhed fremgår det således, at antallet af henvendelser til ambassaderne fra danske firmaer vedrørende eksport i perioden 1972-75 er steget fra ca. 20.000 til 32.000, og at antallet af besøgende forretningsfolk på ambassaderne i samme periode er steget fra ca. 3.900 til ca. 6.500 årlig. Dette viser den betydning, erhvervene tillægger udenrigstjenestens indsats.

Med hensyn til ændringsforslagene vedrørende nedskæring af den for 1977-78 planlagte udviklingshjælp med 83 pct. bemærkes, at disse forslag i en række tilfælde vil medføre brud på indgåede internationale forpligtelser. Dette gælder f. eks. forslaget om bortfald af bevillingen til Den europæiske Udviklingsfond (EDF), hvortil Danmark ved ratifikationen af Lomé-konventionen mellem EF og 46 udviklingslande har forpligtet sig til at yde bidrag. Tilsvarende gælder forslaget om bortfald af bevillingen til andre internationale organisationer, hvoraf der skal afholdes træk på tidligere udstedte statsforskrivninger til bl. a. Den asiatiske Udviklingsfond. Forslaget om den betydelige nedsættelse af kontoen for statslån til udviklingslandene vil ligeledes sætte Danmark ud af stand til at honorere træk på allerede indgåede låneaftaler med modtagerlandene og vil afbryde indgåede aftaler af betydning for dansk eksport. Endelig bør nævnes, at forslagene om bortfald af bevillingerne til regionale udviklingsbanker og til Den internationale Udviklingssammenslutning (IDA) også vil være et brud på allerede indgåede internationale forpligtelser (statsforskrivninger).

En gennemførelse af Fremskridtspartiets ændringsforslag vil medføre, at Danmark som det eneste af Vestens industrilande næsten helt opgiver at yde statslig bistand til udviklingslandene. Herved tilsidesætter Danmark det mål, som FN har opstillet for de industrialiserede lande, nemlig at den statslige bistand i løbet af 1970'erne skal nå op på 0,7 pct. af disse landes bruttonationalprodukt — et mål, som Danmark har tilsluttet sig og som skiftende danske regeringer har lagt til grund for deres politik. Ligeledes ser man bort fra det af udviklingslandenes hovedkrav til en ny økonomisk verdensorden, der vedrører øget overførsel af ressourcer fra de industrialiserede lande.